

slaget, ogsaa som det er, muligvis med enkelte Forandringer, og jeg skal for saa vidt ogsaa takke dem.

Det blev gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen og fra det ærede Medlem, der talte sidst, Hr. Kr. Pedersen, at Forslaget ikke just sigtede paa de allerdaarligst stillede, paa det helt lille Jordbrug. Nej, det indrømmer jeg, det gør det ikke, og det har det aldrig gjort. Som special social Foranstaltning har vi jo haft Husmandslovene og har senere faaet forskellige andre videregaaende Foranstaltninger. Men dette Forslag har jo altid, baade da det fremkom første Gang i 1906 og ogsaa senere, til en vis Grad stilet imod et andet Maal, er gaaet ud fra en anden Tankegang, at Udstykning af større Ejendomme, der maatte anvendes paa mindre økonomisk Maade, er til almindelig økonomisk Fordel for alle, enten det nu bliver helt smaa Brug, egentlige Husmandsbrug, eller Brug, der staar mellem Husmandsbrug og Gaardmandsbrug, eller det bliver Brug, der kan regnes for staaende lige med smaa Gaardmandsbrug. Jeg tror, at denne Betragtning er uimodsigelig rigtig. Den har vist sin nationaløkonomiske Rigtighed gennem Tiderne, og der er ingen Grund til nu at forlade det Synspunkt, selv om Resultatet bliver, at der opstaar en Del Ejendomme, som ikke just kan kaldes Husmandsbrug og ikke er tilgængelige for de allermindst bemidlede; og at Antallet af mindre Landbrugere her i Landet forøges, det er dog en økonomisk Vinding, naar de træder i Stedet for et større Brug, som maaske oven i Købet er drevet paa en mindre økonomisk Maade. Det er paa denne Betragtning, Lovforslaget hviler, og den Betragtning vil jeg fastholde. Jeg har jo aldrig udgivet Lovforslaget for at være af gennemgribende social Betydning, det er det slet ikke, det er en Foranstaltning, som skal fremme et økonomisk godt Formaal, og som kan virke supplerende ved Siden af den anden Jordlovgivning her i Landet.

Jeg kan berolige det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen med Hensyn til Udtrykket „Embedsjorder“. Det er i Grunden nærmest som en Levning fra tidligere Tid, for at betegne Sammenhængen mellem Forslaget og dets Forgængere, at dette Udtryk er blevet staaende. Jeg indrømmer, at med Hensyn til Embedsjorderne faar det ingen videre Betydning, for det er ikke Meningen at unddrage Embedsjorderne fra den almindelige Ordning, som er truffet navnlig med Hensyn Præstegaardsjorderne.

Jeg tror, det kan vel forsvares, at man har sat Parcellaanene op fra 18—20 000 til 25—30 000 Kr. Det svarer nogenlunde til den Stigning i Ejendomsskyldværdien, som den sidste Ejendomsskyldvurdering har konstateret, og forandrer altsaa ikke Lovens Karakter.

Af det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen blev det henstillet at give disse Penge en fuldstændig anden Anvendelse. Dette kan jeg ikke tage imod. Her drejer det sig om Udlaan af Stats-Laanefonden, og skal det Spørgsmaal løses, som det ærede Medlem var inde paa, nemlig Drifts-laan til ubemidlede smaa Landbrugere — jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Drøftelse heraf, det har jo for nylig været drøftet her i Tinget —, skal det jo løses paa en helt anden Maade, end der her er Tale om, og der vil saa gaa væsentlig større Midler til, end der her er bragt i Forslag. Desuden egner den Art af Laan, som det ærede Medlem omtalte, sig aldeles ikke for Stats-Laanefonden, det maa ordnes paa anden Maade, saa denne Henstilling vil jeg ikke kunne tage Hensyn til, men jeg maa fastholde, at Lovforslaget i det væsentlige gennemføres, som det er. Jeg skal naturligvis ikke modsætte mig mindre Ændringer, hvis det Udvalg, som eventuelt bliver nedsat, maatte ønske dem, og jeg mener sagligt at kunne tiltræde dem, men jeg kan ikke gaa med til helt at forandre Grundlaget for Lovforslaget.

Spørgsmaalet om, hvorvidt den 5-aarige Periode skulde indskrænkes, saaledes som særlig det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen ønskede, kan naturligvis drøftes, men jeg anser det ikke for hensigtsmæssigt at lovgive paa dette Omraade for et mindre Aaremaal end 5 Aar. Det er naturligvis ikke noget Principspørgsmaal, men kan være Genstand for Forhandling.

Thorhauge: Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen hentydede til, at Udstykningsforeningernes Arbejde ikke vilde faa stor Betydning i Fremtiden. Jeg er lige af den modsatte Anskuelse. Jeg skal ikke komme ret langt ind paa dette Spørgsmaal, for hele den Diskussion, vi havde om Udstykningsforeningerne ved den forrige Jordlovs Behandling, viser, at der netop for Jyllands Vedkommende er Trang til, at Udstykningsforeningerne kan faa Lov til at arbejde i Egne, hvor der ingen Len eller Stamhuse er at udstykke efter de Jordlove, vi har. Derfor hilser jeg med Glæde den Forhøjelse, der her er foreslaaet, som bevirker, at Udstykningsforeningerne igen